

другитѣ имъ пригласѣхъ. Настигнѣхъ ни и други жетварѣе. Станахме цѣла дружина. Всички се връщатъ и отиватъ на почивка отъ дневния трудъ. Овчарѣтъ надува кавала татъкъ на близо и кара овцѣтъ къмъ село. Говедата дрѣнкатъ на близо, а птичкитѣ весело чуруликатъ и лѣтѣтъ възбогу. Всичко познава добрината Божия и се надпрѣварва кой по-хубаво да му испѣе една пѣсенъ за благодарностъ.

Слънцето пуцаше послѣднитѣ си лъчи, когато се искачихме на върха. Жетваритѣ усилихъ пѣснитѣ си. Малкитѣ дѣца бѣхъ излѣзли на край село да посрѣщнатъ жетваркитѣ и да имъ кажѣтъ: „добрѣ дошле отъ златнитѣ ниви.“ На вечеря мама пакъ приготвила гостба. Жетваретѣ се навечеряхъ и си отидохъ всѣкои въ къщи за да се наспѣтъ и да си отпочинѣтъ добрѣ за другия день.

Д. Шоповъ.

Гората и брадвата.

(Басня).

Веднѣжъ гората почнѣла да се оплаква отъ брадвата. „Ахъ, да се не види тая брадва, казала тя: хиляди години има отъ какъ е захванѣла да ме сѣче, и пакъ не се насища. Помѣчѣ се да се отърва отъ неѣ, нѣ напусто: токо ѣ видишъ, че поваля гдѣ що завърне, не съжелява ни младо ни старо дърво.“

Като чула това брадвата, казала: „Мълчи, мълчи! ти теглишъ не отъ мене, а отъ